

SYKSYN
TYYLIKORNERI

SATOLAISET
HARJOITTELUSSA

KARHUNKIERROS



4/2019

57. vuosikerta
Helsingin yliopiston
Satakuntalainen Osakunta

SATAKUNTALAISEN OSAKUNNAN TIEDOTUSLEHTI

JULKAISIJA:

Satakuntalainen Osakunta
Lapinrinne 1 A8, 00180 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA:

Saska Suvikas
paatoimittaja(at)satakuntatalo.fi

KIRJOITTAJAT:

TIMO HÄIVÄLÄ
CAMILLA LAINE
MIKKO MÄKIPÄÄ
ESTER SUNDSTRÖM
SASKA SUVIKAS

ETU- JA TAKAKANNEN KUVAT:

Osakunnan galleria

PAINOS:

70 kappaletta

PAINO:

Painosalama OY

Perustettu vuonna 1963.

Karhunkierros nauttii HYYn
järjestölehtitukea.

ISSN 1239-1913 (Painettu),
ISSN 2242-6558 (Verkkolehti)

SISÄLLYS

3. PÄÄKIRJOITUS

4. KUVAKOLLAASI: OSAKUNNAN SYKSY

9. Q-KULMA

10. SATOLAISET EUROOPPAA VALTAAMASSA

16. KARHUNKIERROKSEN TYYLIKORNERI

20. MÄKSY JA OSAKUNTIEN OUDOT PERINTEET

21. VUODEN 2020 VIRKAILIJAT!

22. KUOLEMATTOMAT

Mitä tuli tehtyä ja ketä kiinnostaa?

Hyvät osakuntalaiset!

Vuosi kääntyy loppuun, ihmiset odottavat joulua ja osakunnan toiminta hiljenee hetkeksi ennen vuoden 2020 haasteita. Siksi loppuvuosi onkin erinomainen mahdollisuus reflektoida kulunutta vuotta ja miettiä, mitä oikein tulikaan vuoden aikana tehtyä. Siitä voi saada innoitusta vaikka uudenvuodenlupauksiin tai vähintään ruksattua jostain self-help-kirjan 10 kohdan parannusohjelmasta yhden kohdan yli.

Kuulostanko kyyniseltä? Tarkoitan sitä, että moni reflektoi ja arvioi omaa elämäänsä liiaksi negatiivisuuksien ja virheiden kautta. Itse olen ainakin suhteellisen taipuvainen muistamaan omat mokani vielä pitkään sen jälkeen, kun ne ovat tapahtuneet. Uskon, että tämä on liian yleistä; sen sijaan, että miettisimme mitä olemme saaneet aikaan, märehdimme sitä mikä meni vuoden aikana pieleen tai mitä juttua ei hoitanut niin hyvin kuin olisi voinut. Järjestö- ja osakuntatyöskentelyssä tällaisia hetkiä tulee lähes varmuudella vastaan.

On tietenkin hyvä pyrkiä tekemään hommansa vuosi vuodelta paremmin, mutta hektisessä ajassamme kannattaa olla itselleen välillä armollinen. Tätä helpottaa se, että suurinta osaa ihmisistä ei juuri kiinnosta, mitä muut ovat saaneet aikaan tai ainakaan se, onnistuivatko he kaikessa täydellisesti. Vaikka tämä voi kuulostaa karulta, se on itse asiassa oikein ymmärrettynä varsin vapauttava ajatus. Itse olen oppinut tästä ainakin sen, että omia hommiaan ei kannata liikaa stressata, koska ei niitä stressaa kukaan muukaan. Jos mokasit jossain vaiheessa tai teit jotain puoliteholla, niin ei kannata miettiä liikoja sitä, antavatko muut sinulle anteeksi, sillä todennäköisesti harva edes muistaa hetken päästä koko asiaa.

Muiden kiinnostuksen puutteen voi ymmärtää myös väärin, eikä se missään nimessä tarkoita sitä, että tekemilläsi asioilla ei olisi väliä tai että niitä ei kannata hoitaa kunnolla. Muiden mielipiteiden ei vain kannata antaa liikaa vaikuttaa omaan työskentelyyn vaan kannattaa keskittyä enemmän sisäiseen motivaatioon. Esimerkiksi osakuntavirkailijalle suosittelen tekemään asioita ennen kaikkea omasta kiinnostuksesta, eikä siksi, että luulet virheellisesti jonkun vaativan sinulta tällaista. Yhdessä sovitut hommat pitää hoitaa, mutta sen jälkeisiä epäonnistumisia ei muistele kukaan. Tapahtumista ihmisten mieleen jäävät lähes varmuudella ne kaikkein parhaat ja sydämellä tehdyt.

Mitä siis tuli tehtyä? Neljä numeroa Karhunkierrosta on takana ja päätoimittajan viitta siirtyy vuoden alusta **Eero Kempiselle**. Numerot ovat käsitelleet osakuntaelämää laajasti ja toivottavasti innostaneet uusia ihmisiä kirjoittamaan. Mikäli niillä on ollut positiivinen vaikutus osakuntalaisten elämään, olen siitä kiitollinen. Vaihtoehtoisesti, jos lehdessä on ollut jotain pieniä mokia tai outouksia, niin se ei ole varmaankaan kiinnostanut ketään. Tämä kannattaa omassa tekemisessään aina muistaa!

Rentouttavaa loppuvuotta toivottaen,

Saska Suvikas, Päätoimittaja

Ps. Tämän viimeisenkin numeron oli vakaasti tarkoitus ilmestyä ennen osakunnan itsenäisyyspäivän juhlia ja sisältää huomattavasti useampia juttuja. Vaan toisin kävi. Tosiasia kuitenkin on, että ketään muuta se ei hirveästi kiinnosta!



Kuva: Ilmari Reunamäki

KUVAKOLLAASI - OSAKUNNAN SYKSY

Koonnut: Saska Suvikas, Kuvat: Osakunnan galleria



Rastinpitäjät valmiina



Fuksiaisrastit vauhdissa



FUKSIAISET 13.9.



4 KARHUNKIERROS 4/2019



Voittajien on helppo hymyillä!

Osakunnan syksy on jälleen ollut yhtä juhlaa niin talossa kuin maakunnassakin! Seuraavassa kattaus syksyn ikimuistoisimpiin hetkiin. Päätoimittaja ei ole valitettavasti todistanut yhtäkään tapahtumaa itse, joten sekä kuvien konteksti että kuvatekstit jäävät mysteereiksi.



Fuksit ovat saapuneet paikalle

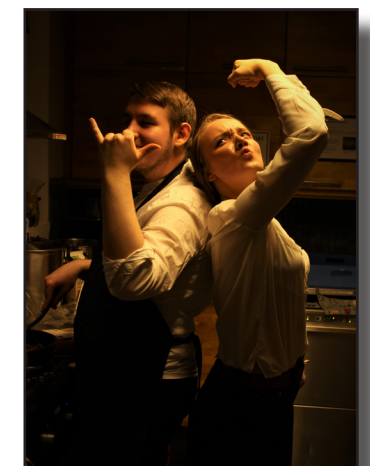


Kuten myös vanhemmat opiskelijat

UUSIEN EHTOO 20.9.



Kaikki oppivat sitsikulttuurin salat



Takahuoneessa on tunnelmaa



Illan esiintyjä: Mies ja kitara

KARHUNKIERROS 4/2019

SATAKUNTALAINEN EHTOO MAAKUNNASSA 26.10.



Alkumatkan tunnelmaa



Kaikki paikalla Porissa!



Satakunnan museoon tutustumassa



Kokkarit Yliopistokeskuksella



Virallinen lipputervehdys



Lahjuspöytä



Enemmän ja vähemmän
virallisia poseerauksia



Pöytäjuhla toimii myös
maakunnassa



Juhlahatut tyylikkäästi päässä



BONUS: 6-KONGI-SITSIT 18.10.



Kaikki hahmot saapuivat paikalle



Kompaktia kongisitsaamista

Q-KULMA

Syksyn satoa

Paljon on ehtinyt taas tapahtua osakunnalla edellisen kirjoituskerran jälkeen! Uudet opiskelijat on otettu vastaan ja opetettu talon tavoille, jotka nekin muuttuvat aina vähäsen jokaisen sukupolven myötä. Ainakin vuonna 2009 osakuntaan kirjoittautunut voi huoletta näin todeta.

Syksyn suurin projekti oli Satakuntalaisen ehtoon järjestäminen maakunnassa, Porin puuvillatehtaan vanhoissa tiloissa ravintola Sofiassa. Paikalle kokoontui satapäinen joukko nykyisiä ja tulevia satakuntalaisia vaikuttajia, ja juhla meni kaikin puolin mallikkaasti, vaikka vanhoihin tuttuihin järjestelyihin ei voinutkaan luottaa. Samalla saimme luotua tärkeitä suhteita maakunnan suuntaan, mikä on varmasti avuksi tulevaisuudessa.

Juhlapäivään soveltui myös erittäin hyvin vierailu Satakunnan Museossa, jossa Maila Talvion Laaksola-kokoelma loi hienon linkin sadan vuoden taakse nykyisen SatOn ensimmäisiin vuosikymmeniin. Talvion perinnön myötä osakunnalla on vahva side Suomenkin ensimmäisten vuosikymmenien poliittiseen ja kulttuuriseen kehitykseen. Ennen kaikkea hänen merkityksensä oli suuri Satakunnan keuhkoparantolan rakennuttamisessa sekä myöhemmin osakunnan talohankkeessa.

Tätä kirjoittaessani osakunnalle on jälleen valittu uudet virkailijat ja muut luottamushenkilöt, jotka osaltaan pitävät osakunnan pystyssä ja tekevät siitä omannäköisensä. Kaikille valituille onneksi olkoon ja menestystä ensi vuoden haasteissa! Ja jos oma unelmavirka jäi tällä kertaa saamatta, niin joulukuun puolella sekä alkuvuodesta on vielä mahdollisuus asettua aktiivina mukaan toimintaan. Osakunnan toiminnassa voi tietenkin muutenkin olla mukana, ja aktiivisten tekijöiden nimet jäävät aina mieleen, olipa sitten virassa tai ei.

Suomalainen media on tänä syksynä muistellut 80 vuotta sitten alkanutta talvisotaa. Sodalla oli tietysti vaikutuksensa myös osakuntaan. Lokakuun 13. päivänä 1939 kuraattori Jorma Huhtala oli naulannut osakunnan oveen tiedotteen: *"Osakunnan virallinen toiminta kaikkine eri muotoineen keskeytetään toistaiseksi. [...] OSAKUNTALAINEN! Älä tuhlaa aikaasi laiskotteluun ja turhanpäiväisiin keskusteluihin. Isänmaatamme uhkaa kuolema."* Kuolema korjasikin suuren sadon: historiikin mukaan 24 osakuntamme jäsentä *"kaatuivat siinä uljaassa taistelussa, jota Suomi yksinään kävi jättiläismäistä vihollista vastaan ja jota koko sivistynyt maailma ihmetellen ja ihaillen seurasi"*. Tänä syksynä ja itsenäisyyspäivänä on siis erityisen hyvä syy muistaa näitä menneitä sukupolvia, joiden ansiosta voimme nykyään huoletta käyttää aikaamme laiskotteluun ja turhanpäiväisiin keskusteluihin Viisissä.



Kuva: Osakunnan galleria

Timo Häivälä, Kuraattori

SATOLAISET EUROOPPAA VALTAAMASSA

-Ulkomaan harjoittelut opiskeluaikana

Teksti: Camilla Laine
Kuvat: Haastateltavat

Vuoden viimeisen Karhunkierroksen työelämäpalstalla tutustutaan kahden satolaisen valtio-opin opiskelijan työharjoitteluun ulkomailla. Hallinnon ja organisaatioiden tutkimuksen opiskelijat Riikka ja Salla kertovat harjoitteluistaan Euroopan Neuvostossa Ranskassa ja Suomen suurlähetystössä Liettuassa. Millaista on työskentely suurlähetystössä ja Euroopan Neuvostolla? Minkälaista on harjoittelijan arki Strasbourgissa ja Vilnassa? Kumpi pääsi työssään tapaamaan Norjan kruununprinssi Haakonin?

MISSÄ OLIT TYÖHARJOITTELUSSA?

Euroopan Neuvostossa Strasbourgissa, Ranskassa. Olin European Youth Foundationilla eli Euroopan nuorisosäätiöllä (EYF) kolmen kuukauden harjoittelussa keväällä 2019. EYF edistää nuorten aktiivista osallistumista kansalaisyhteiskuntaan ja poliittiseen päätöksentekoon rahoittamalla ihmisoikeuksia, demokratiaa, suvaitsevaisuutta ja solidaarisuutta kehittävää nuorisotoimintaa 50:ssä maassa. EYF jakaa vuosittain noin 3 miljoonaa euroa nuorten projekteihin, apurahakategoriasta riippuen 8500 eurosta jopa 50 000 euroon projektia kohden.

MITEN LÖYSIT TIEDON HARJOITTELUPAIKASTA JA PÄÄDYIT PAIKKAAN? MIKSI HALUSIT JUURI SINNE?

Harjoitteluhausta oli ilmoitus Euroopan Neuvoston nettisivuilla. Olen ollut lähes 10 vuotta vapaaehtoisena Suomen Youth For Understanding ry:llä, jonka Euroopan kattojärjestö EEE-YFU on saanut rahoitusta EYF:ltä useisiin projekteihinsa. Tätä kautta olin myös itse tutustunut EYF:n toimintaan ja osasin ja uskalsin hakea sinne myös harjoittelijaksi.

Riikka Pasanen

Valtio-opin kuudennen vuoden opiskelija, pääaineena hallinnon ja organisaatioiden tutkimus.

Lähtöisin Kajaanista ja Raumalta, kirjautui osakuntaan vuonna 2014.

Toiminut osakunnalla emäntänä, hallituksen puheenjohtajana, Kulinaarikerhon pj:nä, Helsingin Raumlaitte Seoran edustajana, eri toimikunnissa sekä apuhenkilöstössä.

MILLAISIA TYÖTEHTÄVIÄ HARJOITTELUUN SISÄLTYY?

Työnkuvani EYF:n harjoittelijana vastasi käytännössä Junior Officerin eli nuoremman virkailijan työtehtäviä. Työnkuvaani kuului ensin maaliskuun ajan rahoitettujen projektien loppuraporttien arviointia ja palautteiden kirjoittamista. Huhtikuun ensimmäinen päivä on EYF:n vuosikalenterissa toinen vuoden kahden hakemuskierroksen eräpäivistä, joten huhti-toukokuun ajan tein myös saapuneiden rahoitushakemusten arviointia. Hakemusten käsittelyssä on keskeistä ymmärtää, mitä hakijat toivovat saavuttavansa projekteillaan ja millaisia vaikutuksia ja tuloksia niillä potentiaalisesti on.

Hakemusten ja raporttien läpikäynti, arviointi ja arvioiden kirjoittaminen veivät suurimman osan työajastani, mutta ehdin tehdä myös muita pienempiä projekteja harjoitteluni aikana, kuten selvityksiä ja euroviisuveikkauksen. Euroopan nuorisokeskuksessa järjestettiin monia koulutuksia ja tapahtumia, joihin sain osallistua silloin kun niiden aiheet olivat minua kiinnostavia. Tämän lisäksi osallistuin EYF:n infosessioihin vieraileville ryhmille.

“Löysin kivan pubin tiistaisen tietovisan, jossa tykkäsin käydä. Viimeisenä tiistainani joukkueemme voitti kuoharipullon.”

MINKÄLAISTA ARKESI OLI TYÖHARJOITTELUN AIKANA? MITÄ MUUTA TEIT TÖIDEN LISÄKSI?

Harjoitteluni ajoittui Suomen puheenjohtajuuskauteen Euroopan Neuvostossa, joten osallistuin moniin suomalaista kulttuuria esitteleviin tapahtumiin, kuten räppäri Signmarkin vierailuun ja konserttiin, kantelekonserttiin, Sibelius-konserttiin ja moniin cocktailtilaisuuksiin. Viikonloppuisin tein retkiä lähistön kaupunkeihin sekä Ranskan että Saksan puolilla. Strasbourg on ihan rajalla, ja ratikalla pääsee Saksan puolelle Lidliin. Löysin kivan pubin tiistaisen tietovisan, jossa tykkäsin käydä. Viimeisenä tiistainani joukkueemme voitti kuoharipullon.



Riikka harjoittelussa (kuvassa oikealla)

MINKÄLAISIA ASIOITA KANNATTAA MIETTÄÄ ETUKÄTEEN, JOS ON LÄHDÖSSÄ HARJOITTELUUN ULKOMAILLE?

Ei kannata miettiä liikaa! Monet asiat selviävät hyvin paikan päällä, ja asunnonkin etsiminen on helpompaa. Suosittelemme varaamaan Airbnb:n tai menemään kaverille 2-4 viikoksi ja etsimään sitten paikan päällä itselleen kämpän. Kielitaidosta ei tarvitse stressata – kyllä asiat aina selviävät.

MITÄ HARJOITTELUSTA ON JÄÄNYT KÄTEEN? MITÄ OPIT, MUUTTIKO KOKEMUS SINUA TAI AJATTELUASI?

Minulle työharjoittelu Euroopan nuorisosäätiöllä oli mielekäs ja onnistunut. Siinä oli kuitenkin myös varjopuolensa, joista taloudellinen ulottuvuus korostui kaikkein tärkeimpänä. Euroopan Neuvosto ei maksa harjoittelijoilleen korvausta, enkä saanut opintotukea harjoitteluni ajalta. Sain onneksi Erasmus+ -harjoitteluapurahaa noin 450 euroa kuukaudessa, joka riitti kattamaan vuokrani. Kaikki muu eläminen jäi omakustanteiseksi, ja siihen käytin sitten opintolainaa. Vaikka Keski-Euroopan hintataso on Suomea halvempi, ei se

kuitenkaan ole ilmaista. Myöskään opiskelija-alennukset eivät kuulu Strasbourgissa käytäntöön, vaan alennusta saavat yleensä alle 25-vuotiaat nuoret. Koska olin harjoittelun aikana 26-vuotias, en saanut alennuksia mistään edes kansainvälisellä opiskelijakortilla. Kulujenhallinnassa auttoi soluasunnon kiva keittiö, jossa tein ruokaa ja vein lounaita töihin.

JOTAIN ERITYISTÄ, MITÄ HALUAISIT KERTOA HARJOITTELUSTA/ ELÄMISESTÄ ULKOMAILLA?

Ikimuistosiin hetkiin harjoittelun aikana kuuluvat paitsi eläköityvälle kollegalle työporukalla tehty flash mob, myös Norjan kruununprinssi Haakonin vierailu nuorisokeskuksessa ja minulle suotu aitiopaikka lähes kruununprinssin vieressä – välissä istuivat vain Euroopan Neuvoston pääsihteeri Thorbjørn Jagland ja Norjan suurlähettiläs Euroopan Neuvostossa.

Näen kokemuksen projektien kriittisessä arvioinnissa, hankkeiden suunnittelussa ja rahoitushakemusten käsittelyssä todella arvokkaana lisänä mihin tahansa tulevaisuuden tehtävääni.

Salla Palander

Neljännän vuoden valtio-opin opiskelija, pääaineena hallinnon ja organisaatioiden tutkimus, sivuaineena muun muassa taloustiede.

Kotoisin Espoon livisniemestä, kirjautui osakunnalle vuonna 2016.

Toiminut osakunnalla taloudenhoitajana, yhteiskuntasihteerinä, yhteiskunnallisessa toimikunnassa, urheilutoimikunnassa sekä apuisännistössä ja -emännistössä.

MISSÄ OLET TYÖHARJOITTELUSSA?

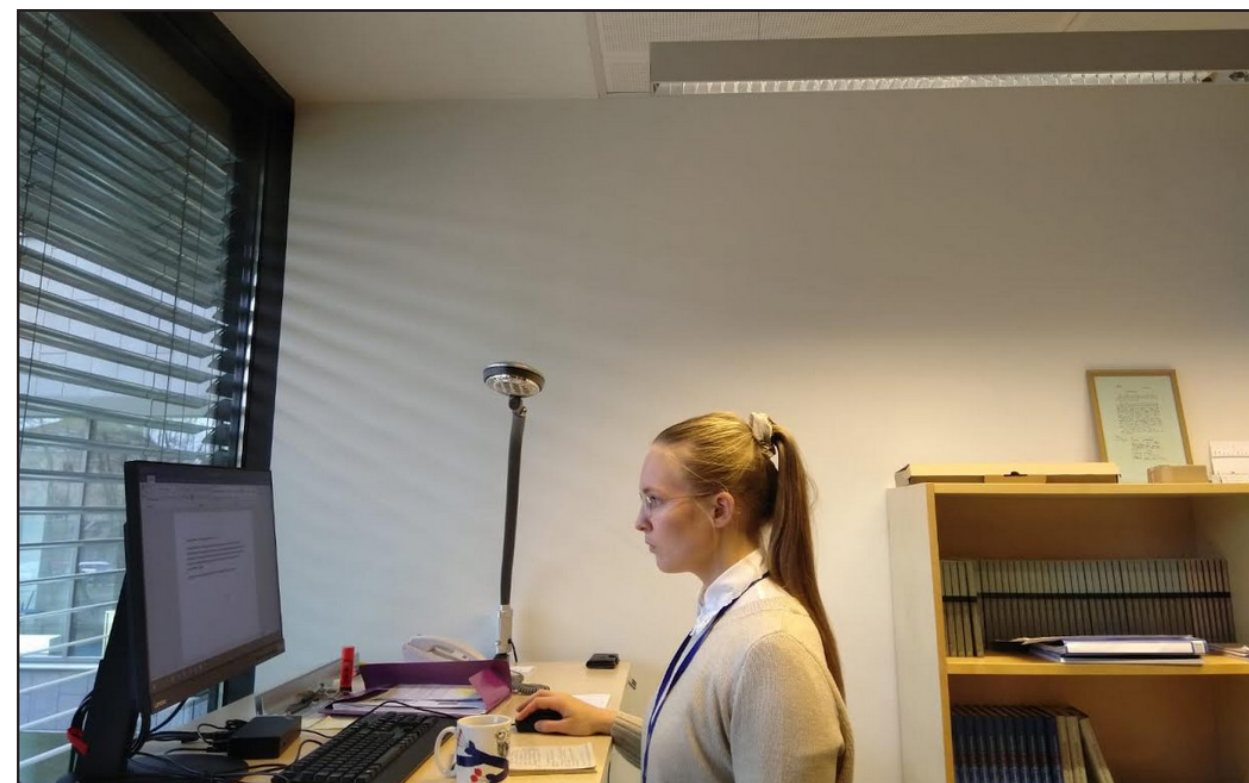
Olen korkeakouluharjoittelijana Suomen suurlähetystössä Vilnassa. Kyseessä on kolmen kuukauden harjoittelu, joka on osa opintojani – saan siis harjoittelun ajalta opintopisteitä.

MITEN LÖYSIT TIEDON HARJOITTELUPAIKASTA JA PÄÄDYIT PAIKKAAN? MIKSI HALUSIT JUURI SINNE?

Löysin paikan Aarresaari.netin ilmoituslistalta. Hain joitakin harjoittelupaikkoja tämän vuoden tammi-helmikuussa ollessani vaihdossa Yhdysvalloissa. Pääosin lähetin hakemuksia eri ministeriöihin. Vaikka harjoittelu suurlähetystössä kiinnosti ja paikkoja oli avoinna useampia, lähetin hakemuksen vain yhteen ulkomaan edustustoon. Syy tälle oli lähinnä siinä, etten vaihdon jälkeen halunnut viettää myös toista vuosipuoliskoa toisella puolella maailmaa. Liettua ja Suomi ovat kuitenkin kohtuullisen lähellä toisiaan.



Riikka kättelee Norjan kruununprinssi Haakonia



Salla työpisteellään

“Paikan päällä vaikeinta on usein etäisyys kumppanista, kavereista ja perheestä. Ulkomailla oleminen on ajoittain yksinäistä, vaikka paikan päältä olisikin löytänyt ystäviä ja videopuhelut toimivat.”

Toinen syy paikan valintaan oli se, että Baltia on alueena kiinnostava. Talous kasvaa huimaa vauhtia (Liettuaassa BKT:n kasvu tänä vuonna noin 3,7 %) ja yhteiskunta on edelleen murroksessa. Suomi-kuva on hyvä, ja Pohjoismaat nähdään edelläkävijöinä monessa suhteessa. Nämä seikat antavat mielekkäät lähtökohdat Suomen ulkopolitiikalle kohdemaassa. Tämän perustelun kirjoitin myös hakemukseeni.

MILLAISIA TYÖTEHTÄVIÄ HARJOITTELUUN SISÄLTYY?

Pääasialliset tehtäväni liittyvät tiedon tuottamiseen Liettuasta ulkoministeriön käytettäväksi. Käytännössä tämä tarkoittaa median seurantaasekä selvitysten tekemistä ajankohtaisista aiheista ja yhteiskunnan sektoreista. Tähän mennessä olen kirjoittanut esimerkiksi Liettuan panostuksista fintech-alaan, ja tällä hetkellä teen raporttia korruption vastaisista toimista.



Suomen suurlähetystö Vilnassa

Olen myös päässyt työstämään tausta-aineistoja, joita valmistellaan valtiovierailuja varten. Lisäksi osallistun erilaisiin tapaamisiin, kokouksiin ja tilaisuuksiin, joista teen tarvittaessa muistiinpanot. Suomi on kuluva puolivuotiskauden EU-puheenjohtajamaa, joten sekä valtiovierailuja että erilaisia tapahtumia on ollut syksyn aikana normaalia enemmän.

Työtehtävät ovat jokseenkin itsenäisiä, mutta apua saa pyytämällä. Pystyn myös itse vaikuttamaan työtehtäviini ehdottamalla aiheita, joista kirjoitan tai tapahtumia, joissa voisin käydä.

MINKÄLAISTA ARKESI ON TYÖHARJOITTELUN AIKANA? MITÄ MUUTA TEET TÖIDEN LISÄKSI?

Arkeni on ollut tiivistä, sillä liikuntaharrastuksen jatkamisen lisäksi käymme poikaystäväni kanssa liettuan kurssilla Vilnan yliopistolla kahdesti viikossa. Arkirutiinien lisäksi olen pyrkinyt ottamaan mahdollisimman paljon irti täällä olostani. Vilnassa sijaitsevien nähtävyyksien lisäksi olemme vierailleet lähikaupungeissa, ja marraskuun aikana matkustan Kaliningradiin sekä Riikaan.

Suurlähetystöjen harjoittelijat pitävät keskenään yhteyttä, mikä on ollut mukavaa. Olemme kokoontuneet muiden maiden suurlähetystöharjoittelijoiden kanssa esimerkiksi lounaalle tai illanviettoon. Lisäksi olemme käyneet muun muassa kiipeilypuistossa ja zombie-bunkerissa.

MINKÄLAISIA ASIOITA KANNATTAA MIETTÄÄ ETUKÄTEEN, JOS ON LÄHDÖSSÄ HARJOITTELUUN ULKOMAILLE?

Kokemuksesta voin sanoa, että EU:n sisällä työskentely on huomattavasti helpompaa kuin sen ulkopuolelle lähteminen. Liettuaan tullessa byrokratiaa ei tarvinnut pohtia lähes ollenkaan: tein ainoastaan ilmoituksen tilapäisestä muutosta. Vakuutukset kannattaa tietenkin olla kunnossa.



Salla suurlähetystön edessä

Haastavinta ulkomaille lähdössä on usein muuttaminen ja säilytyspaikan löytäminen omille tavaroille. SatO:lla asuminen on helpottanut näitä asioita huomattavasti.

Paikan päällä vaikeinta on usein etäisyys kumppanista, kavereista ja perheestä. Ulkomailla oleminen on ajoittain yksinäistä, vaikka paikan päältä olisikin löytänyt ystäviä ja videopuhelut toimivat. Siksi huijasin poikaystäväni tulemaan mukaani tällä kertaa.

MITÄ HARJOITTELUSTA ON JÄÄNYT KÄTEEN? MITÄ OPIT, MUUTTIKO KOKEMUS SINUA TAI AJATTELUASI?

Olen oppinut paljon ulkoministeriön toiminnasta ja EU-politiikasta käytännön tasolla. Parin kuukauden aikana minulle on myös kertynyt iso määrä tietoa Liettuan sisäpolitiikasta ja yhteiskunnasta. Saa nähdä miten pääsen hyödyntämään osaamistani tulevaisuudessa.

“...EU:n sisällä työskentely on huomattavasti helpompaa kuin sen ulkopuolelle lähteminen. Liettuaan tullessa byrokratiaa ei tarvinnut pohtia lähes ollenkaan...”

Harjoittelu on antanut hyvän tilaisuuden nähdä, minkälaisia työtehtäviä voin tulevaisuudessa olettaa tekeväni. Kokemuksesta on varmasti hyötyä, vaikka en työllistyisi juuri ulkoministeriön alaisuuteen. Luultavasti olen harjoittelun jälkeen taas hieman fiksumpi ja itsevarmempi.

JOTAIN ERITYISTÄ, MITÄ HALUAISIT KERTOA HARJOITTELUSTA/ELÄMISESTÄ ULKOMAILLA? MIELEENPAINUVIA KOKEMUKSIA TMS.?

Tiedän, että tämä on kliseistä, mutta kannustan olemaan avoin uusille kokemuksille ja ihmisille. Varsinkin yksin matkaan lähtiessä kannattaa etsiä muita samassa tilanteessa olevia. Seuraa voi löytää esimerkiksi Facebook-ryhmistä, Meetupista tai Couchsurfing-tapaamisista.

Vaikka ulkomaille lähtemiseen kuuluu aina sääntämistä ja epävarmuutta, ainakin omasta mielestäni se on vaivan arvoista. Pitkän reissun jälkeen tajuaa vähintäänkin, kuinka hieno paikka Suomi todella on.

Viso gero!

Karhunkierroksen vuoden 2019 työelämäpalsta on tullut päätökseensä. Kiitos kaikille haastetelluille inspiraatiosta ja vinkeistä! Mikäli haluat nähdä vastaavia juttuja Karhunkierroksessa myös jatkossa, ota yhteyttä vuoden 2020 päätoimittajaan!

KARHUNKIERROKSEN TYYLIKORNERI ESITTÄÄ:

VIISIN TYYLIOPAS- SYKSY-EDITION

Teksti ja kuvat: Ester Sundström

Syksy tuo tullessaan koleat kelit sekä harmaan haikeat sävyt, mutta myös mahdollisuuden tyylitietoisille esitellä vaatekaapin loistoa koko komeudessaan! Vilkaise Viisin vuorenvarmat lookit ja nappaa omaan stailiisi tästä parhaimmat tärpit!

Ekstrana lopussa kenkäkimara! Viisissä on nähtävissä selkeä sandaali-trendi, joka ei ole hellittämässä vähään aikaan. Hanki siis omat trendisandaalisi nyt!



Janppa

Jokaisen vaatekaapin ehdoton kulmakivi löytyy tästä tyylikkään yksinkertaisesta kauluspaidasta! Yhdistettynä tummiin farkkuihin sekä huipputrendikkäisiin, tummiin nahkakenkiin klassisen tyylikäs asukokonaisuus on taattu. Tämä asukokonaisuus käy niin luennolla kuin kokouksessa ja miksei illallisellakin.



Reetta

Marimekon Unikko kuuluu myös suomalaisen klassikkokokuoseihin: se on aina ajankohtainen ja aina yhtä trendikäs! Poolokaulus on maailmalla ja Viisissä erittäin IN – tässä aivan upealla Marimekko-twistillä! Erityishuomio annettakoon leveälahkeisille housuille, jotka ovat muotitietoisien ykkösvalinta juuri nyt! Upea kokonaisuus!



Johannes

Syksyn ehdottomasti kuumimmat asusteet ovat itsevarma hymy sekä burgundinpunainen kaulahuivi! Liituraitahousut ovat myös jokaisen vaatekaapin ehdoton must-have klassikko. Valkoinen neule muodostaa upean kontrastin tummille housuille sekä kaulahuiville, ja lookin viimeistelee rennon tyylitelty kampa. Pyöreämmän malliset silmälasit ovat tyylitaiturin tunnusmerkki!



Heidi

Viisin ykköstreendeihin kuuluu oman värin tunnustaminen – tässä huipputyylikkäässä mutta mukavassa Pykälä-collegepaidassa! Viisissä opiskelun A ja O löytyy mukavasta vaatetuksesta sekä opiskelijan must-havesta – hyvistä kuulokkeista. Tyylin täydentävät rennosti auki olevat hiukset sekä lakikirja käden ulottuvilla!



Josefina

Yksi sana: poolopaita! Kaikki sen tietävät – musta poolopaita on voittajan valinta! Tässä yhdistettynä muodikkaasti lahkeista kiverrettyihin farkkuihin sekä iki-ihaniin, mustiin nahkakengisiin: kokonaisuus on täydellinen. Kuten voimme jälleen huomata – pyöreän malliset silmälasit ovat kovinta huutoa juuri nyt!

Mäksy

Klassikkoa klassikon päällä: Marimekon tasaraita on kuulunut suomalaisten kuosivalikoimaan jo vuodesta 1968 ja on edelleen yhtä ajankohtainen sekä tyylikäs valinta! Polvipituiset housut yhdistettynä korkeavartisiin villasukkiin pitävät viileänä jopa Viisin trooppisessa ilmastossa – tuoden samalla tilkan väriä harmaaseen syksyyn!



KUVA-ARVOITUS

Sandaalit ovat Viisissä muodissa! Mutta kenelle kuuluvatkaan oheiset jalkineet?

Tunnista ihmiset joko jalkojen perusteella tai käy Viisissä hakemassa vinkkiä.

MÄKSY JA

Teksti: Mikko Mäkipää

Perinteet tulevat aina jostain. 2000-luvun vuosijuhla alkaa laulamalla sortovuosisista Kustaa II Adolfin rykmentin lipun tehdessä vieressä kunniaa. Luontevaa onkin sitten päättää juhla keisarillisiin tanssiaisiin.

Kaikki osakunnat, ja monet muutkin opiskelijajärjestöt, päättävät juhlansa nimenomaan tanssiaisiin. Poloneesi on puolalainen (Polonaise, ransk. puolalainen) kansantanssi 1500-luvulta. Siitä tuli suosittu tanssi Euroopan hoveissa ja sitä tanssittiin esimerkiksi Wienin tanssivassa kongressissa. 1800-luvun tanssiaisissa, kuten edelleen vuosijuhlissa, tanssittiin salonkitansseja määrättyssä järjestyksessä. Tanssiaisia järjestettiin myös Porvoon valtiopäivien avajaisten yhteydessä vuonna 1809.



Poloneesi, jota isäntä Tauno Kivelä johtaa kädessään uusi isännän-sauva. Etummaisina rouva Linkomies ja Yliopiston rehtori professori Lönnroth, sitten rouva Lönnroth ja professori Linkomies.

Kuva: Satakunta-sarja XVI

Osakuntien Oudot Perinteet OSA 4



Akateemisiin traditioihin tanssiaiset ovat kuuluneet ainakin 1800-luvulta alkaen. Sakari Topelius, sittemmin Länsisuomalaisen Osakunnan inspektori, kirjoittaa vuoden 1840-promootiosta: *"Annamme tarjota itsellemme teetä. Sen aikana kello lyö 21:30. Nyt on lähes koko joukko koossa. Soittokunta alkaa soittaa ja [kansleri] Reh binder aloittaa poloneesin."*

Osakuntien juhlien osaksi tanssiaiset ovat vakiintuneet viimeistään 1950-luvulla. Poloneesia tanssittiin esimerkiksi Satakuntatalon vihkiäisissä (kuva) ja Satakunnan Killan vuosijuhlan ohjelmaan se on kuulunut 1954 alkaen. Traditio on noista ajoista levinnyt 70-luvulla myös lukiodien vanhojen tansseihin. Muuten tanssiaisia järjestetään Suomessa enää lähinnä presidentin itsenäisyyspäivän vastaanotolla.

Tällekin varsin omalaatuiselle reliikille ennustan pitkää ikää. Se ei yhdistä enää vain kaikkia nykyisiä opiskelijasukupolvia, vaan myös ylipäätään kaikkia ylioppilaita. Ihmiset vaihtuvat, mutta poloneesi pysyy.

Lähteet:

*Promotio ordinis philosophorum
Universitatis Helsinkiensis MMX*

Satakunta-sarja XXVII

Kansakuntaa rakentamassa

VUODEN 2020 VIRKAILIJAT!

HPJ: Jan-Erik Engren

Pääsihteeri: Aada Hakakoski

Isäntä: Ester Sundström

Emäntä: Ari Kamppikoski

Tiedotussihteeri: Petra Hietanen

KK:n päätoimittaja: Eero Kempainen

Opastussihteeri: Afrin Sarasvirta

Kulttuurisihteeri: Lempi Haapala

Yhteiskuntas sihteeri: Pyry Suvikas

Kappalainen: Marika Majalahti

Jäsens sihteeri: Mauri de Meulder & Tuomas Honkanen

Seniorisihteeri: Henri Honkanen

Historioitsija: Eero Hakala & Elina Helkkula

Valokuvaaja: Heidi Pajamäki & Viivi Vanamo

Tietotekniikkavastaava: Eero Hakala

Galleristi: Elina Helkkula & Johannes Vihervirta

Musiikkihuoneenhoitaja: Tuomas Honkanen & Elias Tomperi

Haronmäen isäntä: Tuomas Honkanen

Hallituksen jäsenet: Mikael de Meulder, Valtteri Lasonen, Johannes Pessi & Anna-Kaisa Rajala



Kuva: Heini Pohjanpää

Joulukuun kokoukselle siirtyivät valittaviksi:

Kirjastonhoitaja
Urheiluohjaaja
Mainossihteeri

Laulunjohtaja
Verkkovastaava
Kamreeri

Valvontatilintarkastaja
Varavalvontatilintarkastaja

Asetu ehdolle ja käytä
ääntäsi!

"Täähän on ihan kuin vankila!"

Kansanedustaja Heidi V. vierailulla kutoskongilla

"Se on semmoinen maailman kourima mies."

Anna-Kaisa R. pitää fuksiseikkailun rastia

**"Kaikilla on purjevene ja siellä ei ole yhtään
suomenruotsalaista. Eli käytännössä
kiirastuli."**

Ester S. löytää Rauman syvimmän olemuksen

TIERA-SPECIAL!

"Miks kaikki kiva kielletään?"

Tiera H.n vakiokysymys

**"Miks mä oon näin kännissä? Pitää koht käydä
hakemassa lonkero!"**

Tiera H. hoitamassa tietotekniikkavastaavan
tehtäviä

**"Tekeeks ne intiaanit siis sen sokerin? Onks
niillä sellaiset hatut päässä?"**

Tiera H. suurten kysymysten äärellä

**"Kun tehdään tiedettä niin tehdään tiedettä ja
unohdetaan etiikka."**

Tiera H. pysyy lujana

"Olin viisaampi ja jätin ajattelematta."

Valt yo. Tero A. on oppinut opiskeluvuosiensa
aikana jotain

**"Nyt mä vast tajusin kuinka vaiketa on solmia
Martensit humalassa."**

Fuksi-Milla rastikierroksen puolivälissä

Henriikka H.

**"Alussa oli luomakunta,
sitten tuli osakunta."**

Antti T.

"Lopussa oli Satakunta."

**"Onks toi Rauman giält? Mä luulin, et se oli
viroo!"**

Fuksi Viivi V. kuulee Ehtoossa Kaad liiveihis-
laulun ensimmäistä kertaa

**"Kyl mä ite tykkään pitkistä naisista, ne ei vaan
tykkää musta!"**

Valtteri L. avaa sydäntään

Ps. Valtteri L. on pidempi kuin keskimääräinen
suomalainen nainen

Pps. Lähde: Valtteri L.

"Desilitra on litran verran."

FM, fysiikan väitöskirjatutkija Henri H. tuntee
mittayksiköt

KUOLEMATTONAT!

Taattua satakuntalaista laatua jo vuodesta 1654!

Tiera H.

"Ei raakamaitokaan itsessään oo vaarallista!"

Lassi S.

"Niin, sen juominen vain!"

Viisissä parannetaan kansanterveyttä

**"Kaikki mitä mä yritän kasvattaa vaan
kuolee..."**

Reetta P. pohtii kasviensa kohtaloa

**"Mä näytin aamusti ihan siltä, että mulla olis
avannepussi hajonnut."**

Ari K. kertoo tenttiä edeltävistä tunneista

**"Mä heittelen näitä numeroita minne sattuu. Se
on mun tuleva työ."**

Matemaatikko Patrik M. osakunnan kokouksessa

"Mä en oo mikään palvelutalo!"

Janppa E. kyllästyy passaamaan

**"Puolet Suomen tietoliikenteestä tulee mun
korvien välistä."**

Puheenjohtaja Johannes V. polleana

**"Sopiva määrä alkoholia - kyllä se pitää silleen
hyvin käynnissä."**

Muuan teologian kandidaatti Viisissä

"Sul on kyl maaginen perse!"

Valtteri L. kuulee Isäntä Iikka T:n tunnustuksen

VISUAALINEN KUOLEMATON



Tiera H. pitää huolta isännästä



**OSAKUNTAELÄMÄ ON
YHTÄ JUHLAA!!**

